

07/10/2015

Recull de Premsa

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso
INTELLIGENCE TO SHINE

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

32

PRENSA

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

acceso

INTELLIGENCE TO SHINE

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
07/10/15	EL COL·LEGI DE PERIODISTES SIGNA UN CONVENI PER APROPAR L'OFICI ALS EMPRESARIS DE L'ANOIA / Regió7	6	1
07/10/15	PERIODISTAS DE PRESTIGIO, EN UNA JORNADA EN TARRAGONA / Diari de Tarragona	7	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
06/10/15	JOAN GUILLAMET, PROFESSOR, PERIODISTA I ESCRIPTOR / Setmanari de l'Alt Empordà	9	1
07/10/15	SALMAN RUSHDIE. A FAVOR DE 'CHARLIE HEBDO', LLIBERTAT D'EXPRESSION SENSE LÍMITS / El Periódico de Catalunya (Ed. Català)	10	2
07/10/15	Mariano Rajoy, en el Foro ABC. LECCIONES PARA LA VIEJA Y LA NUEVA ESCUELA / Abc	12	2
07/10/15	Miguel Henrike Otero, Presidente editor de «El Nacional»: «NO VOLVERÉ A VENEZUELA HASTA QUE HAYA GARANTÍAS, Y NO LAS HAY» / Abc	14	1
07/10/15	EL TARRAGONÍ QUE HA PASSAT L'AGOST EN TRINXERA SÍRIA. David González, fotoperiodista, va acompanyar a milícies kurdes en la primera línia d'atac contra jihadistes / Diari Més	15	1
07/10/15	AGUSTÍ CORDÓN, NOU CONSELLER DELEGAT DEL GRUP ZETA / El Periódico de Catalunya (Ed. Català)	16	1
07/10/15	el síndic de greuges, Rafael Ribó, va posar ahir en dubte la neutralitat de la Junta Electoral / Segre	17	1
07/10/15	UN SONETO DE LOPE PARA ABRIR EL INFORMATIVO. La Reina entrega el premio a la información parlamentaria que lleva su nombre / El País	18	1
07/10/15	AGUSTÍ CORDÓN DEJA FIRA PARA SER CONSEJERO DELEGADO DE ZETA / El Mundo (Ed. Catalunya)	19	1
07/10/15	ANTONIO BAÑOS. Se 'olvida' de la entrevista que dio a EL MUNDO / El Mundo	20	1
07/10/15	CIUDADANOS GANA: EL SECTOR DETERMINARÁ EL CONSEJO DE TELEMADRID / Abc	21	1
07/10/15	EL SÍNDIC ACUSA LA JUNTA ELECTORAL DE FALTA DE NEUTRALITAT / El Periódico de Catalunya (Ed. Català)	22	1
07/10/15	LOS PREMIOS ÑH12 RECONOCEN EL DISEÑO DE EL MUNDO / El Mundo	23	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
07/10/15	EL PODER DE LA LECTURA per Màrius Carol / La Vanguardia.cat	24	1
07/10/15	AGUSTÍ CORDÓN DEIXA FIRA DE BARCELONA PEL GRUP ZETA / Ara	25	1
07/10/15	EL SÍNDIC DE GREUGES DUBTA DE LA NEUTRALITAT DE LA JUNTA ELECTORAL EN LA CAMPANYA DEL 27-S / El Punt avui	26	1
07/10/15	LETIZIA ENTREGA EL PREMI LUIS CARANDELL / El Periódico de Catalunya (Ed. Català)	27	1
07/10/15	CANAL 9 RECUPERA LA EMISIÓN CON UNA PRUEBA DE MANTENIMIENTO / Abc	28	1
07/10/15	EL PP CEDE ANTE C'S EN LA REFORMA PARA LA ELECCIÓN DEL CONSEJO DE TELEMADRID / La Razón	29	1
07/10/15	REGULACIÓ LA CNMC RECLAMA MÉS CONTROL EN ELS TELEDIARIS / El Periódico de Catalunya (Ed. Català)	30	1
07/10/15	VIVENDI ELEVA LA SEVA PARTICIPACIÓ A TELECOM ITALIA / La Vanguardia.cat	31	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

El Col·legi de Periodistes signa un conveni per apropar l'ofici als empresaris de l'Anoia

LAURA FARRERAS | IGUALADA

■ La Unió Empresarial de l'Anoia i el Col·legi de Periodistes de Catalunya han firmat un conveni de col·laboració que fa una aposta per la comunicació com a eina indispensable a les empreses. Es tracta del primer conveni que el col·legi signa amb una entitat de caire empresarial, i crearà una borsa de periodistes a disposició de les empreses anoiencques per millorar el seu vessant comunicatiu.

El president de la demarcació de la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes, Gonçal Mazcuñán, va defensar que l'acord té la intenció de beneficiar tant les empreses afiliades a la UEA com els periodistes in-

teressats en la comunicació corporativa. Segons Mazcuñán, tenir periodistes a les empreses és un gran avantatge ja que són els millors professionals per «donar valor afegit als productes» i «organitzar una bona estratègia comunicativa», entre d'altres.

A partir del conveni es pretén incorporar més periodistes a les plantilles de les empreses de l'Anoia, i també s'organitzaran sessions informatives i cursos per als professionals. D'altra banda, l'acord va més enllà i el Col·legi de Periodistes participarà al sopar anual de la UEA donant el premi al millor gabinet de comunicació de l'Anoia. Per la seva banda, la Unió Empresarial

LAURA FARRERAS

Neus Bonet, Blai Paco i Gonçal Mazcuñán en l'acte de signatura

de l'Anoia participarà als Premis Gabinet de Comunicació que el col·legi professional organitza anualment.

El president de la Unió Empresarial, Blai Paco, va destacar que aquest era un «tema prioritari» i que és una gran oportunitat per al territori. Paco va posar la UEA com a exemple d'empresa que ha incorporat més periodistes per un millor

funcionament global i va afegir que «aquesta és la millor estratègia per arribar al mercat amb la millor imatge».

Per la seva banda, la degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya, Neus Bonet, va reafirmar la satisfacció de l'entitat i va definir l'acord com un «win-win», ja que tant els periodistes com la UEA hi guanyen.

EL DÍA 13 EN EL PORT

Periodistas de prestigio, en una jornada en Tarragona

■ El Port de Tarragona volverá a acoger, el próximo martes, 13 de octubre, una jornada monográfica sobre los retos del periodismo. En este caso, la temática versa sobre «Las fronteras del periodismo» y pretende confrontar con destacados periodistas de medios de comunicación de Madrid y Barcelona las relaciones no siempre bien delimitadas entre el periodismo, la política y la economía.

Es el tercer encuentro de este tipo que la Federación de Asociaciones de Periodistas de España (FAPE) organiza en Tarragona. En este caso lo hace conjuntamente con el Consell de la Informació de Catalunya. También colaboran la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat Rovira i Virgili, el Col·legi d'Economistes de Catalunya y el Port de Tarragona.

Las sesiones tendrán lugar en el Tinglado 1 del Moll de Costa desde las 11 de la mañana y serán inauguradas por la ministra Fomento, Ana Pastor. En las distintas mesas redondas participarán conocidos periodistas como Casimiro García Abadillo (columnista de *El Mundo*), Esteban Urreiztieta (adjunto al director de *El Español*), Enric Sierra (adjunto al director de *La Vanguardia*), Fernando Garea (cronista parlamentario de *El País*), Javier Ayuso (adjunto al director de *El País*), Carlos Segovia (redactor jefe de *El Mundo*), Juancho Dumall (director adjunto de *El Periódico*), Ernesto Ekaizer (*El País, Cuatro...*), Javier García de la Vega (director de comunicación de la CEOE) o Fernando González Urbaneja, expresidente de la FAPE.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

BENVOLGUTS ABSENTS ▶ CAPÍTOL IV, VOLUM IV

Joan Guillaumet, professor, periodista i escriptor

Ens ha posat a l'abast llibres sobre la tramuntana, les bruixes, els gitanos, l'estraperlo i uns quants empordanesos esmerilats. Fou professor de l'Institut Ramon Muntaner i el 2008 va rebre el títol de Fill Predilecte de Figueres.

CRÒNICA

Joan Ferrerós
FIGUERES

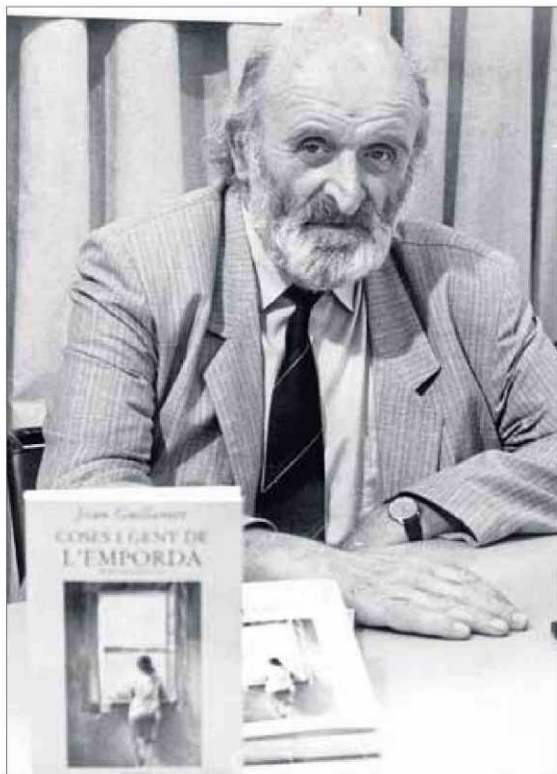
■ Joan Guillaumet i Tuèbols (Figueres, 22/10/1922 - Barcelona, 16/10/2014), va passar els primers set anys de la seva vida a Sant Ponç, prop de Beziers (Llenguadoc). Els seus pares, Jaume i Carme, portaven la finca ramadera de Grandsagnes, propietat del gran dels cinc germans Guillaumet –el pare d'en Joan era el petit–, que eren dels Hostalets de Llers. Ell sempre recordava que, quan va tornar a Figueres el 1929 parlant només català i francès, a l'escola li deien el *franxutis*.

Explicava que molt abans de ser alumne de l'Institut Ramon Muntaner, a vegades entrava en alguna classe o acudia a presenciar els exàmens, que eren orals i públics, i que, en veure que sabia contestar moltes de les preguntes que feien als alumnes, es va animar a fer el batxillerat per lliure al Liceu Monturiol, que primer era al carrer Pep Ventura i després al costat de l'actual Museu Dalí. Ja amb la Guerra Civil, va ser alumne oficial del Ramon Muntaner però el 1938, amb el tercer bombardeig de Figueres, un matí entramuntanat els pares el porten a Cabanes, a casa dels avis materns; entretant, l'Institut es trasllada uns mesos a Vilafant.

Quan reprendrà el batxillerat, el règim franquista l'obligava a convalidar els estudis anteriors, el 1941 fa el 7è –era el darrer curs– i, a Barcelona, passa l'Examen d'Estat. Entra a la universitat i el 1946, havent acabat la carrera de Filosofia i Lletres, torna a Figueres; primer fa classes al col·legi dels Fossos (La Salle); després el director de l'Institut Ramon Reig el nomena *ayudante interino gratuito* de lletres, i professa Llatí i Llengua i Literatura espanyoles. El 1949 es casa amb Concepció Lloveras Ferran, una noia de Llagostera, amb la qual tindrà quatre fills: Jaume, Anna Maria, Concepció, Joan i Josep Maria.

Professor del Muntaner

Als anys cinquanta i seixanta el batxillerat s'iniciava als 10 o 11 anys i als alumnes –ho dic per experiència– la presència del professor Guillaumet els impressionava vivament; era un home alt i corpulent que destacava al costat dels altres que, com ara els professors Ramon Reig i Josep M. Álvarez, eren d'humanitat molt més reduïda. Per la seva alçada, l'horitzontalitat de la seva mirada feia la impressió que la projectava a unes esferes en les quals els discents, com

Joan Guillaumet amb el llibre *Coses i gent de l'Empordà*. ARXIU FAMILIAR

una mena de nans, eren totalment irrelevants.

Durant els exàmens, Guillaumet i els altres professors es passejaven per entre les taules o bé seien rere la tarima; el cert és que, quan aixecàvem una mica la vista dels folis i entrellucàvem aquelles criatures, els veiem com una mena de déus menors que ens havien de proporcionar la felicitat domèstica o la condemna estival. Personalment m'aconsellava pensar que el senyor Guillaumet no devia ser cap ogre, puix que tenia una cosina al meu poble, Garrigàs, l'Anita de can Manals, els fills de la qual havien estat companys meus d'escola; aquest tènue cordó umbilical m'induí a pensar que alguna humanitat devia acompanyar aquells éssers que ens havien de qualificar, entre els quals el professor Guillaumet.

En aquells anys, l'Institut comptava amb cent cinquanta o dos-cents alumnes oficials, dos grups per curs, un de masculí i un altre de femení molt més nombrós perquè en bona part el formaven les noies internes a les monges Escolàpies i a les Franceses, visibles pels uniformes; l'únic centre religiós masculí, La Salle, popularment Els Fossos, disposava d'autorització per ensenyar i examinar els seus escolars. Pel juny i pel setembre, Guillaumet i els seus col·legues examinaven també els alum-

El 1954 va ser un dels fundadors i membre del consell de redacció de la revista «Canigó»

nes lliures que arribaven en corrués procedents de la comarca i de més enllà, que venien acompanyats pels mestres de cada poble que els havien preparat.

A Joan Guillaumet, li agradava de recordar que cada any un tribunal de l'Institut visitava el Ripollès, la Plana de Vic (Manlleu) o el Vallès (Sant Celoni), Arenys de Mar, Palafrugell o Banyoles per fer els exàmens oficials corresponents. El seu col·lega Joan Bastons, de Filosofia, s'encarregava de demanar voluntaris i d'organitzar l'expedició. Sortien de bon matí i tornaven tard al vespre després d'haver estat obsequiats amb un bon àpat. Hi anaven gairebé sempre en taxi, ja que, dels professors, l'únic que tenia automòbil era mossèn Llauro, que s'entossudia a conduir sempre pel mig de la carretera i ningú no volia pujar al seu petit Renault...

Guillaumet evocava multitud de col·legues com ara Miquel Golobardes, de Grec, que tenia cura de les edicions del Palau de Peralada, o Josep Anglada Llobera, catedràtic de Matemàtiques i pare del periodista Martí Anglada, que ara és delegat de la Generalitat a París; o els professors que hi eren de pas esperant poder-se traslladar a Barcelona o en altres capitals. D'ensenyants recordava els que no eren llicenciats, com ara el futur general de l'exèrcit Luis Cuesta, de Matemàtiques i Física, o els instructors del *Movimiento* que impartien les assignatures de Gimnàstica i *Formación del Espíritu Nacional*.

El 1957 guanya les oposicions d'adjunt de Llengua i Literatura Espanyola i el 1966 es trasllada amb la família a Barcelona, on més tard arribarà a catedràtic. Primer a l'Institut Emperador Carles, després a l'Ausiàs March i culminarà la seva carrera al Rafael de Casanova de Sant Boi de Llobregat. Però no podrà mai el contacte amb Figueres on sempre disposarà d'un domicili al carrer de Besalú. El desig d'establir-se a Barcelona segurament també venia condicionat al fet que els seus fills batxillers havien d'entrar al cap de poc a la universitat.

A banda de l'Institut, i del periodisme que exposarem tot seguit, Guillaumet formava part d'una tertúlia a l'Sport amb el periodista Manuel Brunet, el doctor Antoni Bosch Ucelay, l'historiador i professor de Dibuix Eduard Rodeja, el pintor Rafael Llimona... Tenia amistat amb el poeta J. V.

Foix, que estiujava al Port de la Selva; en aquest poble juntament amb Ismael Planells, Alfons Puig i d'altres organitzen els premis de la Tina del Port; també es va fer amic de Manuel Ibáñez Escofet que, després de Cadaqués, va tenir una casa a Capmany.

Periodista

En una entrevista que li va fer Narcís Genís a *El Punt-Avui* (13/03/2011), Guillaumet deia que el primer article el va escriure quan tenia dotze anys i li va ser publicat a *Vida Parroquial* de Figueres; el va fer en català tot i que encara no l'havia estudiat. Amb el temps, el professor va exercir de corresponçal a Figueres de *El Correo Catalán* i *El Noticiero Universal*. També va escriure a *Tele Expres*, *Avui*, *La Vanguardia* i *Tele Estel*, i va fer col·laboracions a *Presència*, *Serra d'Or*, *Punt Diari* i *Revista de Girona*, entre d'altres. També va ser articulista dels periòdics figuerencs *Vida Parroquial*, *Hora Nova*, *Setmanari de l'Alt Empordà* i *Empordà Federal*, i va intervenir en programes de Ràdio Popular de Figueres.

Amb Miquel Alabrús, el 1948 van decidir fer una publicació, *Ideal*, una mena de suplement de *Vida Parroquial*, que, d'acord amb el rector i per evitar de passar per la censura, figurava com a òrgan de la Joventut d'Acció Catòlica de Figueres. Sense linotípi, encara es va fer amb composició manual i en van sortir només dos números perquè les autoritats es van queixar al rector i es va acabar el projecte. El 1954 va ser un dels fundadors i membre del consell de redacció de la revista *Canigó*, que va ser dirigida per Xavier Dalfo fins que el 1971 va cedir la direcció a Isabel Clara Simó i la publicació va ser traslladada a Barcelona.

Corresponçal literari d'*El Noticiero Universal* (1960-1966), primer signava amb el pseudònim Hug de Roda; Hug pels comtes d'Empúries i Roda per Sant Pere de Roda. El 1961, any de l'homenatge que Figueres tributava a Salvador Dalí, va escriure la crònica d'una pàgina, il·lustrada amb fotografies, que fou la més extensa que es va publicar en tota la premsa de Barcelona, tot i que, recordava, ell era més aviat crític amb Dalí. En aquest diari també va fer la crítica d'art en col·laboració amb Rafael Santos Torroella.

A *El Correo Catalán*, va escriure una sèrie sobre el país que es deia *La costa catalana a vista d'ocell* –premiat amb el Ciutat de Barcelona–, amb el fotògraf Joan Rosa Salellas i un cosí de la seva esposa que era pilot: s'envolaven a l'aeròdrom de Sabadell i anaven fent tota la costa des de Portbou fins a Sant Carles de la Ràpita.

L'escriptor publica 'Dos anys, vuit mesos i vint-i-vuit nits'

Salman Rushdie

«Si tens por, no has d'escriure llibres»

ELENA HEVIA
MADRID

Hemingway va parlar d'«elegància sota pressió» com un estil de vida, però ningú millor que el britànic Salman Rushdie (Bombai, 1947) per defensar la divisa. No només perquè és el més famós i carismàtic escriptor que l'islamisme va posar al centre de la seva diana sinó perquè ni un sol dia, en les hores que dedica a l'escriptura, ha deixat que aquest pes l'acovardís. Demà l'autor parlarà a pit descobert al CCCB barceloní coincidint amb la sortida de la seva nova novel·la, la número 11, *Dos anys, vuit mesos i vint-i-vuit nits* (Proa / Seix Barral). L'autor torna a adoptar el paper de Xahrazad masculí -com ella també Rushdie associa la narració amb la supervivència- per a un desaforat i divertit llibre que a manera de caixes xineses és capaç d'unir el pensador andalusí Averroes amb els *yinns* -aquells genis lúbrics que apareixen a *Les mil i una nits*-, els superherois dels còmics o Harry Potter en un grotesc Nova York de malson.

—¿Què ha passat a la seva vida perquè decidís abordar un llibre tan excessiu i de celebració de la vida?

—Després de descriure en les meves memòries, *Joseph Anton*, els detalls de la meua persecució, vaig sentir que m'havia alliberat d'un llast que vaig carregar durant 20 anys. Vaig recordar els contes que el meu pare em llegia abans d'anar a dormir, *Les mil i una nits*, una edició meravellosa que ara tinc jo. El que vaig fer va ser posar-los en col·lisió amb el Manhattan d'avui en dia. Avui Nova York està poblat per escriptors de tot el món que porten les seves històries del Vietnam, la Xina o la República Dominicana i les converteixen en americanes. Ijo, que visc en aquesta ciutat des de fa 16 anys, vaig pensar que podia fer el mateix.

—El llibre transmet la idea que en el

fons, totes les històries són la mateixa. Ja sigui els mites musulmans, la Bíblia o les històries de superherois. Totes neixen d'un mateix magma.

—Som la mateixa espècie, així que se'ns acudeixen les mateixes coses. Els donem diferents noms però en essència totes les històries parlen del mateix. La funció d'aquestes històries és concentrar la veritat en paquets molt petits. No sé per què però les històries dels *yinn*, aquests déus pagans amorals, sembla que encaixen perfectament amb el món actual.

—¿I així Superman o Batman serien la resposta actual a aquells éssers mitològics?

—Bé, en el món dels superherois tot és menys ambigu. N'hi ha molt pocs que ho siguin perquè van ser inventats com una resposta popular a l'auge del nazisme. Jo també vaig créixer llegint aquestes històries i conec la diferència entre la kriptonita verda i la vermella.

—Un altre dels personatges del llibre és Ibn Rush, a qui Occident coneix com a Averroes, el filòsof que defensava la raó davant de l'irracionalitat religiosa. ¿S'hi identifica?

—El meu pare va decidir adoptar el seu cognom, Rush, com a homenatge. I com més lleigeixo i estudio Averroes més identificat m'hi sento. No només per les seves idees sinó per les similituds en les nostres vides. El meu pare va morir molt abans que la problemàtica de la meua feina esclatés, però el llegat que em va deixar en aquest cognom és molt important. Només me'n vaig adonar quan ja era massa tard per explicar-l'hi.

—¿Podria dir-se que aquest cognom és el seu particular vestit de Superman?

—Sí (riu). És com si el meu pare m'hagués enviat un missatge des de la tomba. Averroes va ser molt poc reconegut per la tradició musulmana i molt influent en la cristiana. En el

L'escriptor Salman Rushdie, ahir, en un cèntric hotel de Madrid.

■ A FAVOR DE 'CHARLIE HEBDO'

LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ SENSE LÍMITS

— La primavera passada Salman Rushdie es va tornar a veure enfrontat a una agra disputa sobre la llibertat d'expressió. La societat PEN va decidir premiar els supervivents de l'atemptat a *Charlie Hebdo* i 26 autors van escriure una carta desmarcant-se d'aquella decisió. L'autor angloindi perseguit en el passat per una fàtua va tornar a revivir vells fantasmes: «Em va deixar molt mal regust de boca perquè entre els que dissentien del premi hi havia diversos amics meus —Peter Carey, Junot Díaz, Michael Cunningham...».

— Rushdie està convençut que el racisme europeu contra l'islam no s'ha de neutralitzar a base de silenci. Segons ell, la utilització política de la religió i la religió mateixa han de ser criticades. «Negar-se a defensar uns periodistes pels seus dibuixos humorístics és una mala notícia, jo espero que recapacitin».

— Davant dels atacs d'Estat Islàmic, Rushdie no hi veu cap sortida a curt termini. «De moment, cal ser fermes en els nostres valors. La por no ha de fer que ens convertim en altres».

«És estrany haver sigut demonitzat en la tradició oriental i ser tan reconegut fora d'aquesta»

«En la meua vida personal he vist, desgraciadament, el poder de la religió per fer mal»

DAVID CASTRO

fons jo em sento així també. És una mica estrany ser tan rebutjat i demonitzat per la tradició oriental, que és en part responsable que jo sigui qui sóc, i alhora tan acceptat i reconegut a fora d'aquesta.

-Al llibre, Averroes assegura que en el futur la religió farà que l'home s'aparti de Déu. ¿Ho subscriu?

-Això ho vaig inventar jo. No sóc una persona religiosa. No ho he sigut mai. De petit, el límit de la religió a la meua família era no menjar porc. Després en la meua vida personal he vist, desgraciadament, el poder de la religió per fer mal. Els meus llibres, temo, no tendeixen a tractar-la especialment bé.

-¿M'equivoco si dic que és la seva obra amb més càrrega sexual?

-Hi ha moltíssim més sexe en aquesta novel·la que en la totalitat dels meus llibres. Però hi és per un propòsit còmic que no sempre s'ha entès. Un grup de crítiques, dones, es va burlar de mi perquè vaig descriure Averroes, un home sexagenari com jo, en una tòrrida escena de llit amb la yinn protagonista, una dona molt bonica i aparentment jove, encara que en realitat és més vella que els dinosaures. Així que l'Averroes / Rushdie de qui elles es reien era en realitat el *toy boy* de la dona. (Riu molt complagut).

-Hi ha una oposició molt curiosa en la novel·la que relaciona fanatisme amb repressió sexual. És inevitable pensar en els joves, orientals i occidentals, que avui abracen el gihad.

-Aquesta idea s'utilitza al llibre de

manera humorística però sí, hi ha llocs al món on els joves tenen poques oportunitats d'accedir a vides normals en les quals poder-se enamorar, casar-se i tenir fills. A ells el gihad els ofereix un tipus de glamur vinculat a la revolució. Òbviament, aquesta regla no es compleix sempre, seria massa fàcil. El que s'escapa de la meua entesa és el que les impulsa a elles, a les dones, perquè la vida que fan allà és absolutament terrible.

-¿A l'hora d'escriure no ha tingut mai por? Llegint els seus llibres no es detecta.

-Si tens por no has d'escriure llibres. Jo escric llibres. Escriure llibres amb por al seu interior és molt pitjor que no escriure'n. No pots culpar un mal escriptor de ser-ho perquè aquesta és la mesura del seu talent, però l'autor que s'autocensura n'és absolutament responsable. La literatura és plena d'autors que s'han enfrontat a una opressió terrible. Per exemple Mandelstam i el seu poema contra Stalin que li va valer ser enviat als camps de treball. O Lorca, que es va pronunciar contra la Falange i va ser assassinat per aquest motiu. Jo l'únic que intento és seguir aquestes empremtes. Fer la meua feina, sense que m'influeixi aquesta por desmesurada que hi ha al meu voltant.

-¿Hauria pogut escriure aquest llibre tan bigarrat i caòtic en un altre lloc que no fos Nova York?

-Jo volia escriure sobre Nova York perquè és la ciutat que m'ha acollit i amb la qual em sento més profundament connectat. És un dels creuaments globals més grans que existeixen. La història de cada un de nosaltres pot acabar d'una manera o altra en un taxi a Nova York. Allà un taxista de l'Azerbaijan t'explicarà la seva història. Un altre, d'un país del qual no has sentit mai parlar, et revelarà que el seu pare era el ministre d'exterior... En un restaurant pots trobar algú que va cuinar per al Xa de Pèrsia. Sí, suposo que hauria sigut possible haver-la ambientat a Bombai o a Londres, però hi ha coses concretes de Nova York sobre les quals volia escriure. I en cert sentit la novel·la és una espècie de carta d'amor a la ciutat.

-Hi ha molts escriptors que necessiten el silenci, l'aïllament, per abordar la seva feina. Vostè no.

-M'agrada molt viure allà. M'agrada l'olor i la brutícia de Nova York. Em sento a casa. El que ningú diu d'aquest lloc és que és una ciutat en la qual tothom treballa molt. Encara que després surtin de nit i es diverteixin.

-Doncs vostè s'ha convertit en un perfecte novaioquè perquè, a més a més de treballar molt, diuen que participa en bona part dels seus sa-raus nocturns.

-No m'amago. Surto, és veritat. Però molt menys del que diu la premsa. Hi ha molta fantasia sobre aquest tema. ≡

Mariano Rajoy, en el Foro ABC Los invitados

Esperanza Aguirre conversa con Cristina Cifuentes

La ministra Fátima Báñez

Borja Prado, presidente de Endesa

Isabel García Tejerina, junto a María Dolores de Cospedal

Florentino Pérez

Luis Gallego, presidente de Iberia

José Manuel Vargas, presidente de AENA

José Manuel Romay Beccaría

FOTOS: ÁNGEL DE ANTONIO, IGNACIO GIL, JAIME GARCÍA E ISABEL PERMIY

Lecciones para la vieja y la nueva escuela

En un día de llenazo, la sombra del ausente Aznar sobrevolaba el Foro ABC

ROSA BELMONTE
MADRID

Llenazo para ver al presidente del Gobierno en el Foro ABC. La sombra de Aznar sobrevolaba como la madre de Woody Allen en «Historias de Nueva York» (esa especie de conciencia que le reñía en público desde el cielo). En el coloquio con Ángel Expósito no contestaría Rajoy ninguna pregunta sobre la Mamá Grande. Vicesecretarios del PP se llevó cuatro. Javier Arenas, Maroto, Martínez-Maillo (el del iPhone en la paella) y Pablo Casado, que fichó un rato antes de la comida

y se fue porque tenía que volar a Manchester para asistir a la convención británica de conservadores. María Dolores de Cospedal fue la última en llegar. Combinaba los cuadros de la camisa con el leopardo del cinturón. Rajoy charlaba durante el aperitivo con Marcelino Oreja y Abel Matutes, que llevaba un maletín viejo y enorme con unas cerraduras que parecían guardar el código nuclear de Ibiza. Esperanza Aguirre se unió al corrillo. Y Fátima Báñez.

En el apartado de políticos, el Casino era un circuito cerrado del PP. No se veían especies de otros partidos. Lo que sí había eran más ministros de Aznar que de Rajoy. Abel Matutes, Arenas, Elvira Rodríguez y Ángel Acebes contra Fátima Báñez, Isabel García Tejerina y la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría, a la que ya me imaginaba con Trancas y Barrancas

como a las ardillas de Alvin. La mayoría de los invitados, noticia, eran hombres. Pero ministros, ninguno. Sólo las Rajoyettes. Si acaso, Jesús Posada, que está por delante en el protocolo. Y Florentino Pérez (ya dijo Ramón Mendoza que ser presidente del Real Madrid es más importante que ser ministro).

El presidente del Gobierno prefirió hacer su discurso antes del almuerzo (y poder colocarlo en el Telediario). El pan de las mesas empezó a desaparecer. Hombre, el hambre. Leía su discurso a la misma velocidad que camina entre Ribadumia y Meis. Logros económicos, la economía de la zona euro que más crece, horizonte imaginable hace meses, la labor reformadora del Gobierno, superávit previsto... «Y la cosecha será mejor si no nos equivocamos». Si no se vota a otros. «Hay quien promete cambio... El cambio del Gobierno, claro», dijo tras una

pausa dramática. John Kenneth Galbraith cuenta en «Con nombre propio» que después de haber hecho un discurso a Lyndon B. Johnson, este le confesó que le había salvado la vida. Pero luego se entristeció: «¿No has pensado nunca, Ken, que hacer un discurso sobre economía se parece mucho a que se te escape el pis? Uno nota el calor, pero nadie más se da cuenta». Algo así le pasa a Rajoy. La economía no basta.

Algunos pasajes del coloquio entre Rajoy y Expósito, con risas sin enlazar y tras una tarta de Santiago deconstruida, eran un poco Faemino y Casado (o el Dúo Sacapuntas). Luego, cuando Expósito le preguntó sobre pactos con «un partido de centro-izquierda», contestó: «Yo me tengo que ocupar de mi partido, que no es un invento de antes de ayer ni ha nacido en una tertulia televisiva». Mariano Ra-

Abril-Martorell, presidente de Indra

Javier Maroto

Soraya Sáenz de Santamaría y Luis Enríquez

Jesús Posada

El exministro Abel Matutes

Eduardo Serra

Marcelino Oreja

José María de Areilza y Ángel Acebes

José Ignacio Ceniceros y Elvira Fernández

joy es Casta. Mariano Rajoy es Diva. Mariano Rajoy es Casta Diva. Y orgulloso de serlo.

A la salida del acto había el mismo tumulto de prensa en la calle que a la llegada (más unos forestales reclamando derechos laborales). Un reportero de televisión había preguntado a Rajoy si tenía el teléfono de Rato para mandarle el mensaje «Rodrigo, sé fuerte». Ni caso, claro. Al salir fue hacia otra víctima. «Atención a Hermann [Tertsch]». Tampoco consiguieron mucho. Como estaban al lado del coche que Rajoy iba a usar, un miembro de su seguridad, para apartarlo, empezó a tirar de la mochila de cámara como el que tira de un burro por el rabo. «¿Le has soltado las dos preguntas?», se interesaba otra del equipo televisivo y a propósito de Hermann. «Vamos otra vez, que está ahí con Isabel San Sebastián». Menudo trabajo, ir detrás de Hermann para dar por sacado. Prefiero barrerle las calles a Manuela Carmena. Y hasta hacerme una colonoscopia.

Nutrida representación empresarial

ABC MADRID
Entre los asistentes al Foro ABC: **Gonzalo Ferre Moltó** (presidente de Adif), **Juan Carlos Delrieu** (Asociación Española de Banca), **José Manuel Vargas** (presidente de Aena), **Eduardo Dávila** (CEO de AON Gil y Carvajal), **Francisco Gómez Martín** (consejero delegado del Banco Popular), **Juan Manuel Cendoya** (Banco Santander), **Fernando Giménez Barriocanal** (presidente de Cadena Cope), **Javier Vega de Seoane** (presidente del Círculo de Empresarios), **Jorge Bergareche** (presidente de Consulnor-Banca March), **Javier Cuesta** (presidente de Correos), **Fernando Ruiz** (presidente de Deloitte), **Juan Iruستا** (director de Deloitte), **Ignacio Segura** (consejero delegado de Dragados), **Emilio**

Ybarra Aznar (consejero de Elecnor), **Bruno Fernández** (consejero delegado Empresa Nacional de Innovación), **Antoni Lladén** (presidente de Enagás), **Borja Prado** (presidente de Endesa), **Ingemar Naeve** (presidente de Ericsson España), **Íñigo Meirás** (consejero delegado de Ferrovial), **Borja Baselga** (director gerente Fundación Banco Santander), **Florentino Pérez** (presidente de ACS), **Ernesto Antolín** (presidente del Grupo Antolín), **Manuel Contreras** (presidente Grupo Azvi), **Carlos González** (presidente Grupo Cofares), **Fernando Azaola** (presidente Grupo Elecnor), **Richard Weissend** (presidente de Heineken España), **Carlos Fernández-Lerga** (presidente de Iberdrola Ingeniería y Construcción), **Luis Gallego**

(presidente ejecutivo de Iberia), **Fernando Abril-Martorell** (presidente de Indra), **José Antonio Llorente** (presidente Llorente & Cuenca), **Luis Isasi** (presidente de Morgan Stanley España), **Javier Mira** (director general de Mutua Madrileña), **Juan González** (director de Relaciones Institucionales de OHL), **Francisco Vallejo** (presidente de Sabadell Urquijo Banca Privada), **Julián Núñez** (presidente de Seopan), **Ramón Aguirre** (presidente de la Sepi), **Carlos de Palacio** (presidente de Talgo), **Antonio Marín** (consejero delegado de Técnicas y Naturaleza), **Santiago Bergareche** (presidente de Vocento), **Santiago de Ybarra y Churruca** (presidente de honor de Vocento) y **Luis Enríquez** (consejero delegado de Vocento).

«No volveré a Venezuela hasta que haya garantías, y no las hay»

Miguel Henrique Otero Presidente editor de «El Nacional

La Justicia chavista dicta orden de detención contra el periodista opositor

G. D. OLMO/L. VINOGRADOFF
MADRID/CARACAS

Miguel Henrique Otero, presidente editor de el diario «El Nacional», se ha convertido en un prófugo de la justicia en la Venezuela de Nicolás Maduro. El Tribunal 29 de lo Penal de Caracas dictó contra él una orden de detención para que comparezca en el proceso que se sigue contra él y otros 21 directivos de medios de comunicación que se hicieron eco de las exclusivas de ABC sobre los supuestos vínculos con el narcotráfico del presidente de la Asamblea Nacional, Diosdado Cabello, que investiga las autoridades de Washington.

La medida, que Otero hizo pública desde la asamblea de la Sociedad Interamericana de Prensa en la ciudad estadounidense de Charleston, en la que participa, podría suponer un subterfugio que desembocara en su ingreso en prisión. «No volveré a Venezuela mientras no haya garantías y en mi país hoy en día no las hay», dejó claro en conversación telefónica con ABC.

«Yo no recibí la citación porque estaba en el extranjero, pero está cursada como orden al Centro de Investigaciones Criminalísticas de la Policía, la policía judicial de Venezuela, y tal y como están las cosas eso puede suponer carta blanca para que a uno lo metan en la cárcel o en cualquier sitio», cuenta Otero, que vive como exiliado desde hace meses. El abogado que lo representa, Juan Garantón, explicó que la orden es el procedimiento habitual cuando los demandados no comparecen, pero «el problema es que en el país se cometen muchas arbitrariedades y los procesados pueden quedar detenidos sin mayores trámites».

Así las cosas, Otero, ha decidido que no regresara para no terminar como el

Miguel Henrique Otero, en una visita a ABC

ERNESTO AGUDO

líder opositor Leopoldo López y otros disidentes a los que el Gobierno de Nicolás Maduro acusa de atentar contra la seguridad del Estado.

Apoio de la prensa

Si en su país Otero recibió un inquietante emplazamiento judicial, en Charleston disfrutó del apoyo y solidaridad de sus colegas de la prensa ante lo que en la asamblea se definió como «un narcoestado real y no imaginario» y al que se atribuyen múltiples violaciones a la

libertad de prensa y de expresión. En la redacción de «El Nacional», descrito por el expresidente Felipe González como «el único medio impreso libre que queda en Venezuela», la noticia de la orden emitida contra su ausente responsable se esperaba hace tiempo.

Otero asegura que el rotativo mantendrá su compromiso. «Tengo gente valiente, que sigue haciendo su trabajo a pesar de los problemas, a pesar de que cada vez tenemos menos papel, a pesar de las presiones, a pesar de todo».

Ausencia forzada

Todo hace indicar que Otero no podrá estar en su país en la campaña electoral de las legislativas previstas para el próximo 6 de diciembre

Miedo a las consecuencias

En el entorno del periodista temen que su entrega a las fuerzas policiales sea el paso previo a un encarcelamiento como el que sufre Leopoldo López

Presentan cargos en Florida contra exjefes policiales venezolanos

La justicia estadounidense prosigue sus investigaciones sobre los supuestos vínculos del régimen chavista con el narcotráfico. Ayer, la Fiscalía del Distrito Sur de Florida presentó cargos contra dos ex altos mandos policiales venezolanos, según informó «El Nuevo Herald» de Miami. Se trata de Pedro Luis Martín Olivares y Jesús Itriago. A ambos se les acusa de distribuir drogas con destino a los Estados Unidos y podrían ser condenados a cadena perpetua. Olivares fue la mano derecha de Hugo Carvajal, conocido como «El Pollo», ex jefe de la inteligencia militar venezolana. Itriago fue, paradójicamente, responsable de una de las agencias antidroga. Los dos encausados se hallan en paradero desconocido.

Los apuros legales de Otero comenzaron el pasado mes de mayo. A instancias de Maduro, se presentó una querrela contra él y contra otros responsables de la página web «La Patilla» y el semanario «Tal Cual», que también recogieron las comprometedoras informaciones de ABC sobre Cabello. El propio Cabello empeoró las cosas para Otero con una millonaria demanda civil contra el medio que dirige.

El periodista asegura que todo ese acoso judicial busca el único objetivo de asfixiar económicamente y forzar el cierre de los medios críticos. «Así ha ocurrido ya con el cerco a la prensa regional, que ha ido desapareciendo».

Convertido en un expatriado y sin fecha de retorno a la vista, Otero se propone ahora viajar por el mundo denunciando la situación en su país. Será su manera de participar en la campaña de las elecciones legislativas previstas para el próximo 6 de diciembre, en las que la oposición alberga grandes esperanzas.

LA GUERRA CIVIL A SÍRIA

EL TARRAGONÍ QUE HA PASSAT L'AGOST EN TRINXERA SÍRIA

Joan Antoni Torreblanca

El David González, educador social en un centre de Tarragona, té una passió: el fotoperiodisme de guerra. L'estiu de 2014 va immortalitzar el drama que pateixen els sirians del camp de refugiats de Zaatari, a Jordània. Però enguany va anar més enllà. Aquest mes d'agost va agafar un avió des de Barcelona fins a una petita ciutat de l'Iraq —passant per Istanbul—. Volia endinsar-se en el conflicte i ho va aconseguir: els milicians kurds, un grup poblacional que es reparaix per diversos països de l'orient i que ara batalla per abolir el règim del dictador siria, Bashar al-Asad, el va sumar a les seves files per mostrar al món la seva guerra. La situació és del tot insostenible. Es tracta d'una guerra civil a 4 bandes, on tots tenen diversos fronts oberts: El règim del dictador lluita contra els rebels que volen acabar amb el seu govern i contra els jihadistes. Els rebels busquen acabar de pas també, amb els jihadistes. Aquests terroristes de l'Estat Islàmic batallen alhora amb els kurds per la supremacia del territori. I per si el país encara no està prou fracturat, Rússia, Turquia i els Estats Units també prenen part, cadascú amb un bàndol. Els de Putin ajuden al dictador, Turquia intenta acabar amb els kurds per por que aquesta ètnia es faci forta i també els prengui part del seu territori, i els Estats Units busca el final, amb bombardejos aeris, de l'amenaça terrorista dels jihadistes. Tot plegat ha acabat produint un èxode massiu de milions de sirians, que fins al 2011 duïen una vida normal.

—On va estar exactament aquest estiu?

—Aquest cop vaig estar dins. La gent marxa de dins. Jo vaig estar a Hasaka, al nord de Síria, a prop de la frontera amb l'Iraq. Vaig estar amb els milicians kurds. Encastat amb els soldats. Dormia amb ells, menjava amb ells, feia guàrdia amb ells. Tot el dia.

—Vostè també feia guàrdia? Però com entra un tarragoní allí?

—Jo també la feia clar, tot el que feien ells ho feia jo. Vaig fer una entrevista, em van portar a una casa de premsa i em van preguntar què volia. Els hi vaig dir que volia anar amb els soldats.

—A la línia de combat?

—Sí a la línia de trinxeres. La primera nit hi va haver bombardejos dels Estats Units a les posicions avançades (dels ji-

David González, fotoperiodista, va acompanyar a milícies kurdes en la primera línia d'atac contra jihadistes

DAVID GONZÁLEZ

Dalt, la Mouna amb la seva filla i la seva mare. Baix, David González.

hadistes). Però no hi havia combat diàriament.

—Què es va trobar en arribar a Hasaka?

—Feia dos o tres dies que la milícia kurda havia alliberat la ciutat (dels jihadis-

tes). Estaven assegurant la línia de front i construint defenses. Hi havia hagut combats a dins a la ciutat. La gent volia fer vida normal. Començaven a reconstruir els edificis i tornaven a obrir els negocis...

—Com arriben a convertir-se els kurds en el referent de la lluita contra ISIS al nord del país?

—Quan l'Estat Islàmic va començar a expandir-se per Síria, l'exèrcit del dictador va marxar de les poblacions per por. L'Estat Islàmic diu: «o et converteixes o mors», i van començar a perseguir i a matar. Els únics que van defensar el territori van ser els kurds. Es van auto-organitzar en milícies populars, i pel seu compte van començar a lluitar.

—Els refugiats que arriben a Europa tenen smartphones i parlen l'anglès millor que nosaltres. Com s'explica?

—Síria era un país relativament avançat, dins dels països àrabs. Tenen smartphones i parlen anglès perquè tota aquesta onada de refugiats que ha vingut eren la classe mitja i mitja-alta del país. Han vingut arquitectes, metges, enginyers, mestres, professors d'universitat... Per fer aquest viatge han hagut de pagar quantitats que van dels 10.000 als 20.000 euros per família a traficants i extorsionadors. Són gent que han agafat tots els estalvis de la seva vida i han marxat. Ells vivien bé.

—Per tant no vénen aquí a pidolar com des d'alguns sectors s'apunta?

—Què va! No! Ells són gent amb professions.

—I els sirians amb menys recursos què no han pogut pagar-ho, què estan fent?

—Els pobres de veritat, es mengen bombes i problemes allà a Síria cada dia.

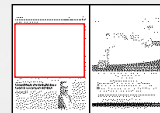
—Què n'opina de la posició xenòfoba que han adoptat països de la Unió Europea com ara Hongria?

—És un fracàs de la Unió Europea. La Unió tenia una posició, però en va tenir una altra a partir de la foto del nen mort a la platja. Va ser a partir de la indignació popular.

—Com valora l'actuació en aquest conflicte, dels polítics del territori?

—Això s'ha de dir, Tarragona és de les poques ciutats que s'està movent. És de les primeres que ha destinat una partida important de diners a l'ACNUR. Però ja era sensible abans, gràcies al Departament de Cooperació. Portem treballant amb ells des de finals de 2012 per sensibilitzar de la guerra civil i dels refugiats. S'han ofert xerrades a les escoles amb tècnics de l'ACNUR, s'ha ofert l'exposició *Síria la paraula de l'exili...* De fet les escoles poden demanar ara mateix també, informació del projecte.

NOMENAMENT A L'EMPRESA DE COMUNICACIÓ

Agustí Cordon, nou conseller delegat del Grup Zeta

◉ És director general de la Fira de Barcelona i s'incorporarà al seu càrrec al novembre

◉ L'executiu assumeix el relleu de Joan Llopart, que va morir dissabte passat

EL PERIÓDICO
BARCELONA

El Consell d'Administració del Grup Zeta, a proposta del seu president, Antonio Asensio Mosbah, va decidir nomenar per unanimitat, en la seva reunió del 23 de setembre passat, Agustí Cordon conseller delegat del Grup. Agustí Cordon assumeix les funcions executives que fins ara desenvolupava Joan Llopart, que va ser president de la Comissió Executiva i vicepresident de la companyia, i que va morir dissabte passat, 3 d'octubre, a Barcelona. El mateix Joan Llopart havia demanat feia temps a Antonio Asensio el seu relleu en les tasques professionals que desenvolupava a Zeta, davant la impossibilitat de continuar dedicant-se de ple a la seva feina, com a ell li agradava fer. Aquesta és la raó del nou nomenament, acordat durant el mes de setembre. El conseller director general, Conrado Carnal, seguirà desenvolupant les funcions executives que ja porta a terme actualment.

Agustí Cordon, de 52 anys, és actualment director general de la Fira de Barcelona, considerada com un

►► Agustí Cordon, nou conseller delegat del Grup Zeta, ahir.

dels organismes firals més importants d'Europa, així com vicepresident executiu de la Mobile World Capital Barcelona, iniciativa que té com a objectiu impulsar el sector de les tecnologies mòbils i digitals i que compta amb un dels principals actius, el Mobile World Congress, l'esdeveniment més significatiu a nivell mundial que se celebra cada any a la

ciutat de Barcelona.

El conseller delegat s'incorporarà al llarg del mes de novembre al seu nou càrrec. És llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresarials per la Universitat de Barcelona, postgrau del IESE Business School de Barcelona, i graduat a l'Executive CEO Global Program de la Wharton School, de Filadèlfia, de la China Eu-

rope International Business School (CEIBS) de Xangai i del IESE de Barcelona i São Paulo.

Va començar a desenvolupar la seva activitat professional l'any 1988 a la firma Ernst & Young i com a consultor en els sectors financers, farmacèutics i de productes de consum. Al llarg de la seva trajectòria professional ha ocupat càrrecs de

màxima responsabilitat en destacades multinacionals, totes relacionades amb la indústria de béns de consum més importants del món, com és el cas d'Anheuser Bush, Campbell Taggart, Erthgrains, Sara Lee European Bakery Operations y Bimbo Comercial SA. El 2004 va ser designat director general de la Fira de Barcelona, càrrec que ostentà fins a la seva incorporació al Grup Zeta. A més a més és membre del comitè executiu de la Cambra de Comerç d'Espanya i conseller de diverses companyies de diferents sectors econòmics.

Agustí Cordon s'incorporarà al Consell d'Administració del Grup Zeta del qual ja formen part Antonio Asensio, Francisco Matosas, Pedro

És vicepresident

executiu de la Mobile World Capital Barcelona, que té com a principal actiu el Mobile World Congress

Fontana, Serafin Roldán, Conrado Carnal i Andrés Tejero. Així mateix s'integrarà a la Comissió Executiva, juntament amb Antonio Asensio, que la presidirà, i Conrado Carnal.

EL GRUP // Grup Zeta, fundat el 1976 per Antonio Asensio Pizarro, és una de les companyies del sector de la comunicació més importants d'Espanya, amb una facturació al voltant de 200 milions d'euros i una plantilla de 1.250 treballadors. Compta amb una unitat de premsa diària amb set diaris d'àmbit nacional i regional; una unitat de revistes, amb més de cinquanta publicacions dirigides a segments molt diversos; l'editorial de llibres Ediciones B; cinc plantes d'impressió; una agència exclusivista de publicitat, i una potent unitat d'internet que presta servei a tot el grup en el desenvolupament de les pàgines web i xarxes socials. ■

POLÍTICA CATALANA

El Govern veu Mas com un "actiu imprescindible" per al procés

Neus Munté manté la discreció sobre les negociacions amb la CUP || El síndic de greuges dubta de la Junta Electoral i denuncia queixes del vot a l'estranger

AGÈNCIES

BARCELONA | La vicepresidenta del Govern en funcions, Neus Munté, va remarcar ahir que el president en funcions de la Generalitat, Artur Mas, és un "actiu imprescindible" per al procés sobiranista, tant en l'àmbit intern com des d'una perspectiva internacional, però no va voler comentar les negociacions entre Junts pel Sí i la CUP. Munté va receptar "discreció i temps" perquè aquestes arribin a bon port. "Estem convençuts que es podran trobar espais d'acord per tirar endavant tots aquests projectes de país, socials i econòmics, que són tan necessaris", va dir. Així mateix, la vicepresidenta va rebutjar tornar a l'Estatut del 2006, com va proposar dilluns el president valencià Ximo Puig, perquè Catalunya està "en un altre moment polític i social. Hem passat moltes pantalles des d'aquell moment" i va agrair també les mostres de suport de les entitats sobiranistes a Mas, Rigau i Ortega pel 9-N.

D'altra banda, el síndic de greuges, Rafael Ribó, va posar ahir en dubte la neutralitat de la Junta Electoral per haver resolt en un sol dia el recurs contra la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per la cobertura de la Via Lliure i en canvi haver esperat a la celebració del 27-S per demanar la retirada de la campanya de Societat Civil Catalana. D'altra banda, Ribó va assegurar haver rebut queixes de catalans residents a Bèlgica, Brasil, Canadà, Estats Units, Països Baixos, Itàlia, Costa Rica i Japó que no van rebre a temps la documentació per votar i va anunciar que portarà la incidència davant del comissari europeu de Drets Humans.

Neus Munté, durant la compareixença ahir després del Consell de Govern.

Rajoy: "Caldrà dialogar i recompondre ponts"

El president del Govern, Mariano Rajoy, va reconèixer ahir que "caldrà dialogar i recompondre ponts" amb Catalunya, però va advertir que "no perdre ni un minut del seu temps a intentar donar satisfacció a qui té com a únic nord la deslleialtat i la desobediència a les lleis que ens hem donat tots". "Si és immobiliista negar-se a celebrar un referèndum o negar-se a un pacte fiscal, sóc immobiliista. Vaig actuar com un president del Govern responsable", va subratllar. En un discurs al fòrum ABC, Rajoy va assegurar que

amb ell "Espanya seguirà unida" i tothom tindrà "els mateixos drets".

Així mateix, el líder dels populars catalans, Xavier Garcia Albiol, va avançar que Sánchez-Camacho tindrà "noves responsabilitats" institucionals en un futur immediat i que es

INÉS ARRIMADAS

Tem que finalment la CUP pacti amb Junts pel Sí i adverteix de les conseqüències

postula per substituir-la en la presidència. Albiol vol un model de finançament però amb una "clàusula" que impedeixi la creació d'estructures d'estat.

Per la seua part, la cap de llista de C's, Inés Arrimadas, va assegurar que li fa "por que la CUP pugui pactar amb Junts pel Sí" i va recordar que la candidatura que encapçala Antonio Baños és un partit "antisistema i anticapitalista". "Si la CUP incompleix la seua principal proposta, que és no invertir Mas, no ens sortirà gratis als catalans", va advertir.

Luis Carandell, figura clave del periodismo español, marcó una época en TVE con sus telediarios de autor. La Reina entrega el premio a la información parlamentaria que lleva su nombre

Un soneto de Lope para abrir el informativo

GUILLERMO ALTARES. Madrid
Es una leyenda que todavía circula por Televisión Española (TVE), de la que desgraciadamente no hay testimonio en YouTube: Luis Carandell arrancó uno de sus telediarios de fin de semana en los años ochenta recitando un soneto de Lope de Vega, el que comienza "Desmayarse, atreverse, estar furioso" y acaba con el memorable verso "esto es amor, quien lo probó lo sabe". El primer sorprendido por la entrada fue el propio editor del informativo, José Antonio Martínez Soler.

"A veces me enfadaba, pero riéndome por dentro", relata, todavía entre carcajadas, este veterano periodista al recordar aquellos meses de 1985 en los que tuvo que dirigir a uno de los maestros del periodismo español. Carandell, fallecido en 2002 a los 73 años, simboliza uno de los momentos dorados de la televisión en España, cuando primero Felipe Mellizo y luego él inauguraron los telediarios de autor, en los que el peso del presentador era gigantesco y otorgaba una personalidad muy especial al informativo.

Carandell, quien era cronista parlamentario en TVE, sustituyó en 1985 a Mellizo y presentó los informativos de fin de semana hasta 1987, cuando pasó a dirigir el programa de libros *La hora del lector*. "Era una televisión de autor; era su telediario", explica Martínez Soler.

Galardón a Radio Nacional
Luis Carandell da ahora nombre a un premio de periodismo parlamentario que concede el Senado y ya ha llegado a su undécima edición. Ayer le fue entregado por la Reina a su ganador, Miguel Ángel Domínguez, director y presentador del programa *24 horas*, de Radio Nacional.

Que un galardón que reconoce la crónica parlamentaria lleve el nombre de Carandell refleja la diversidad de la carrera de este reportero, quien fue corresponsal en Japón y que cubrió la guerra de Yom Kipur en 1973 o la Revolución de los Claveles en Portugal al año siguiente, entre otros acontecimientos. También fue uno de los maestros del periodismo al final del franquismo, con su sección *Celtiberia Show en Triunfo*, o sus crónicas de cultura e internacional en *Cuadernos para el diálogo*. "Fue un referente del periodismo parlamentario, que tenía una cultura infinita", destaca Domínguez.

Con su pinta de profesor, sus inmensas gafas de pasta, sus

Luis Carandell, en una de las entregas de *La hora del lector*. / TVE

El espectáculo de la televisión

Todos los que trabajaron con él recuerdan a Felipe Mellizo, fallecido en 2000 a los 67 años, como una personalidad increíble, capaz de citar las frases más insólitas de cualquier filósofo, siempre inventadas, pero también perfectas.

Tras una intensa carrera como corresponsal en Londres o El Cairo y después ocuparse de programas televisivos como *¿Un mundo feliz?*, un espacio de divulgación científica, Mellizo fue nombrado en 1984 presentador y director de los informativos

de fin de semana. "En la televisión prima el sentido del espectáculo, porque históricamente se ha nutrido de los géneros propios de otros espectáculos, como cine o teatro, y a veces la gente juzga este medio como si fuese un circo", declaró entonces.

Mellizo se mostró fiel a esos principios: se puede decir sin exagerar que sus telediarios de fin de semana supusieron un choque cultural en España. Su humor, originalidad y personalidad inauguraron una forma de hacer televisión.

chaquetas de espiga, su perilla y su inconfundible voz, Carandell era ya una leyenda cuando se puso al frente del telediario, cuya presentación compartió con Teresa Aranda. Desde el principio, dejó claro que pensaba hacer un informativo "distinto" y que su intención era darle el mismo estilo personal que a sus crónicas parlamentarias. "En periodismo nunca hay que dar nada por sabido, sino que se deben hacer las aclaraciones oportunas con el fin de que los especta-

dores reciban unas claves que les permitan un mejor entendimiento de la información", declaró en una entrevista con este diario. "Ya entonces era alguien a quien admirábamos todos. Como director no le podía meter en cintura, pero también era la clave del telediario", recuerda Martínez Soler.

Aún quedaba casi un lustro para el nacimiento de las cadenas privadas y aquellos telediarios de autor no se enfrentaban a ninguna competencia.

El hasta ahora director general de Fira de Barcelona, Agustí Cordón. ANTONIO MORENO

Agustí Cordón deja Fira para ser consejero delegado de Zeta

El consejo de administración de la entidad, presidido por Josep Lluís Bonet, deberá nombrar a un nuevo director general en las próximas semanas

BARCELONA

El hasta ahora director general de Fira de Barcelona, Agustí Cordón, dejará la institución el próximo mes de noviembre para asumir el cargo de consejero delegado del Grupo Zeta, según ha informado hoy la entidad, que en las próximas semanas designará a su sustituto.

Cordón, de 52 años, se incorporó a Fira de Barcelona en 2004 y ha sido el artífice del crecimiento que ha experimentado la institución en los últimos años, con una estrategia centrada en potenciar los salones propios, la captación de grandes eventos internacionales como el Mobile World Congress (MWC) y el impulso de la internacionalización de la entidad.

Agustí Cordón será a partir de ahora nuevo consejero delegado

del grupo que preside Antonio Asensio y asumirá las funciones ejecutivas que desempeñaba Juan Llopart, la de presidente de la comisión ejecutiva y la de vicepresidente de la compañía, según informó *El Periódico de Catalunya* en su página web.

Al frente de la Fira, una de las principales instituciones feriales de Europa, Cordón ha jugado un papel clave en la renovación de Barcelona como sede del congreso mundial de móviles hasta el año 2023.

De hecho, Cordón ha ocupado hasta ahora la vicepresidencia de la Mobile World Capital, un cargo que también abandonará tras su fichaje por el Grupo Zeta. Esta fundación está participada por el Ministerio de Industria, Fira de Barcelona, la GSMA –entidad organizadora del MWC–, la Gene-

ralitat y el Ayuntamiento de la capital catalana.

«Siempre ha tenido una clara visión estratégica de la dimensión de Fira y del papel que debía jugar en un mundo cada vez más globalizado y competitivo», aseguró ayer el presidente de la entidad, Josep Lluís Bonet, también máximo responsable de Freixenet.

Ahora, será el consejo de administración de la entidad quien designe a un nuevo director en las próximas semanas. Este ente de gobierno, presidido por el propio Bonet, está formado por personas tan influyentes en la sociedad y la economía catalana como Núria Basi (Armand Basi), Luis Conde (Seeliger y Conde), Enric Crous (Damm), Enrique Lacalle (Consorti de la Zona Franca) y Carles Vilarrubí (FC Barcelona).

RAFAEL HERNANDO

Condenado por acusar a UPyD de financiación ilegal

▼ El portavoz del PP en el Congreso fue condenado ayer por la Audiencia Provincial de Madrid a pagar 20.000 euros a UPyD por daños a su honor tras haber acusado falsamente de financiación ilegal en 2008 al partido entonces dirigido por Rosa Díez. El dirigente *popular*, fiel a su estilo grosero, llegó a decir que los *magenta* tenían «el pañal muy sucio».

VOX POPULI

ANTONIO BAÑOS

Se 'olvida' de la entrevista que dio a EL MUNDO

▼ El cabeza de lista de la CUP niega haber concedido la entrevista a este periódico en la que dijo que «Artur Mas es como el amigo borracho que primero molesta y que después defiendes cuando le pegan». Creemos que Baños padece un síntoma muy extendido entre el independentismo catalán: reescribir la historia. El audio de la grabación demuestra que lo dijo.

GABRIELE FINALDI

Londres acoge una antología de retratos de Goya

▲ La National Gallery de Londres, que dirige, acoge desde el lunes *Goya. The portraits*, que reúne una antología de los retratos del pintor aragonés. La excepcional muestra incluye dos miniaturas sobre cobre y un autorretrato realizado en 1795, además de 10 obras prestadas por el Museo del Prado, entre las que se encuentran pinturas como *Los duques de Osuna y sus hijos* y *La marquesa de Santa Cruz*.

MIGUEL ÁNGEL DOMÍNGUEZ

Recibe el Luis Carandell de periodismo

▲ El director y presentador del informativo *24 Horas* de Radio Nacional recibió ayer el premio Luis Carandell de periodismo parlamentario. La Reina Letizia fue la encargada de entregarle el galardón, en una cita que tuvo lugar en el Senado. Domínguez dedica un espacio del programa a una tertulia con representantes políticos del Senado de los diferentes partidos, contribuyendo a la difusión de la actividad de la Cámara.

MARÍA JOSÉ MONTIEL

Galardonada con el Premio Nacional de Música 2015

▲ La mezzosoprano, en la modalidad de Interpretación, y Alfredo Aracil, en la de Composición, han sido reconocidos con el Premio Nacional de Música que concede anualmente el Ministerio de Educación, Cultura y Deporte. El jurado ha destacado el amplio repertorio y el reconocimiento internacional de la cantante y la extensa trayectoria creativa y la originalidad de las propuestas sonoras del compositor madrileño.

RODRIGO SÁNCHEZ

Reconocimiento a la creatividad y el diseño innovador

▲ Los prestigiosos galardones NH12, que premian el mejor diseño periodístico de España y Portugal, distinguieron a EL MUNDO como finalista en la categoría de publicaciones mejor diseñadas. Además, recibió seis oros, 11 platas y 12 bronce. En el apartado *online* fue premiado con un oro, dos platas y dos bronce. Un reconocimiento al equipo de Diseño, que él dirige, y a la apuesta por la innovación de este diario.

Ciudadanos gana: el sector determinará el Consejo de Telemadrid

► El PP cede y deja que parte de los consejeros sean propuestos por colectivos periodísticos

ITZIAR REYERO
MADRID

El Gobierno de Cristina Cifuentes acepta ahora que las asociaciones de profesionales del periodismo audiovisual determinen la composición del Consejo de Telemadrid y planteará un «sistema mixto» de designación de sus miembros en la nueva ley del ente público. De esta forma, unos consejeros serán propuestos por el sector, mientras que el resto seguirá siendo por elección directa de los grupos de la Cámara. El PP atiende así a las demandas de Ciudadanos, partido con el que se comprometió a «despolitizar» la radio televisión pública madrileña, y que dispuso como requisito irrenunciable que sean las asociaciones de periodistas las que propongan al nuevo Consejo, arrebatando ese poder a los grupos políticos. La Asamblea deberá en todo caso refrendar a los candidatos, para lo que se requiere una mayoría cualificada de dos tercios de la Cámara, es decir, de al menos tres grupos parlamentarios.

PSOE y Podemos lo rechazan

El partido naranja exige que la mayoría de los siete nuevos consejeros, al menos cuatro, sean propuestos por colectivos como la Asociación de la Prensa de Madrid (APM) o la Academia de la Televisión, entre otros. «Lo ideal es que fueran los siete, pero aceptamos esa fórmula mixta en favor del consenso con el resto de grupos; siempre y cuando el sector determine la mayoría», afirma el portavoz de C's, Ignacio

Aguado. Los socialistas rechazan ese esquema, ya que consideran que el «corporativismo» no garantiza la independencia del Consejo; al contrario, creen que pueden mezclarse otros intereses particulares del negocio audiovisual. Podemos sí es partidario de sacar la designación fuera de la Asamblea, pero a un grupo más amplio de representantes de la sociedad civil.

El portavoz del Gobierno y consejero de Justicia y Presidencia de la Comunidad, Ángel Garrido, desveló ayer el acercamiento con Ciudadanos, que garantizaría la aprobación de la reforma legal. «Parece razonable que si queremos llegar a un acuerdo se establezca una fórmula mixta en la que una parte se decida por estas entidades y otra parte sea a propuesta de los grupos políticos», afirmó el portavoz tras la reunión del Consejo de Gobierno. Garrido añadió que el proyecto de ley ya dispone «filtros previos», ya que los consejeros deberán ser profesionales con experiencia, en ningún caso políticos. Sin embargo, Ciudadanos, inflexible en su deseo de involucrar al sector, lo consideró insuficiente y en verano advirtió a Cifuentes de que presentarían una enmienda a la totalidad al proyecto de ley enviado a la Cámara sin consenso previo, obligando al Ejecutivo a echarlo a la papeleira. De hecho, la oposición en bloque había redactado un texto alternativo de ley, que será presentado hoy por PSOE y Podemos en la Asamblea.

Los grupos tienen de plazo hasta el próximo martes día 13 para presentar enmiendas al proyecto del Gobierno, que será tomado en consideración el jueves 15 por el Pleno de la Asamblea. A partir de ahí comienza su debate en la Comisión de Presidencia y Justicia. El Ejecutivo del PP confía aún en que los socialistas se sumen y consensúen el texto final.

El Síndic acusa la Junta Electoral de falta de neutralitat

● Ribó denuncia una «disparitat de criteris» en la campanya del 27-S

EL PERIÓDICO
BARCELONA

El Síndic de Greuges, Rafael Ribó, que ja va qüestionar abans del 27-S la decisió de la Junta Electoral Central de no prorrogar el termini del vot exterior, va qüestionar ahir la neutralitat de l'administració electoral al considerar «incoherent» que s'agafés quatre dies per dictar una resolució contra Societat Civil Cata-

lana (SCC) i un dia per al recurs contra la cobertura de l'Onze de Setembre a TV-3.

En una resolució, Ribó considera que la Junta Electoral de Barcelona «va actuar amb falta d'equitat quan va trigar quatre dies a respondre el recurs presentat contra Societat Civil Catalana per la campanya que estava portant a terme durant les eleccions». Segons el defensor del poble català, «malgrat que la Junta va considerar que Societat Civil Catalana havia vulnerat la llei electoral, la resolució no es va dictar fins al dia abans de les votacions». El Sí-

dic veu «incoherent» que la mateixa administració resolgués dies abans «en tan sols 24 hores» la resolució favorable als recursos presentats per Ciutadans, el PPC i el PSC contra la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) per la cobertura informativa de la manifestació de l'11-S.

Pel que fa a les incidències amb el vot exterior, el Síndic va informar que ha rebut queixes presentades per ciutadans residents a Bèlgica, el Brasil, el Canadà, els Estats Units, Holanda, Itàlia i el Japó «que no van poder exercir el seu dret de vot mal-

►► Rafael Ribó.

grat fer tots els tràmits necessaris per votar». Dels 196.065 catalans registrats en el cens de residents a l'exterior, tan sols 21.771 van sol·licitar les paperetes, dels quals 6.990 no van poder exercir el seu dret per les traves del sistema, que formen part del compendi d'«ineficiències» que el Síndic ha detectat durant la campanya electoral.

INFORME AL COMISSARI EUROPEU // Ribó ha informat que entregarà aquesta documentació al comissari europeu de drets humans «perquè analitzi si l'Administració central ha respectat el dret de vot dels ciutadans». També remetrà a les Corts i al Defensor del Poble la recomanació que de cara a les eleccions generals que s'han de celebrar el 20 de desembre vinent «ja s'articulin mesures dirigides a suprimir aquests defectes». ■

GALARDONES PERIODISMO IMPRESO Y EN INTERNET

LOS PREMIOS ÑH12 RECONOCEN EL DISEÑO DE EL MUNDO

EL MUNDO MADRID
EL MUNDO es contenido, fondo, pero también forma. Los prestigiosos galardones ÑH12, que premian el mejor diseño periodístico de España y Portugal, han reconocido el rediseño de este diario con una plata; además, EL MUNDO ha sido considerado finalista en la categoría de *Publicaciones mejor diseñadas*, sólo superado por la cabecera portue-

sa *Público. Metrópoli*, que se entrega cada viernes con EL MUNDO, ha destacado entre todas las revistas por tener la mejor portada del curso: *El mar rojo se abrió...*, del 5 de diciembre de 2014. Un año más, la revista ha sobresalido con más de una decena de galardones.

Entre todas las categorías de periodismo impreso, revistas incluidas, EL MUNDO ha logrado ser finalista

de una de ellas y se ha alzado con seis oros, 11 platas y 13 bronce. En el campo *online*, el reconocimiento a EL MUNDO ha abarcado un oro a la *Cobertura informativa de actualidad inmediata* por la crisis del ébola, además de dos platas y dos bronce.

En la categoría de *Portadas de diarios impresos*, EL MUNDO se ha llevado una plata por su primera página del 8 de septiembre de 2015, en

Portada premiada de EL MUNDO, del 8 de septiembre de 2015, tras el fallecimiento de José María Ruiz-Mateos.

Ricardo. Este diario se ha alzado con un bronce en ese apartado, por la portada del 20 de septiembre, en la que EL MUNDO estrenaba una nueva oferta dominical y dotaba a su portada del formato *sábana*.

Gracias a *La era bipolar*, EL MUNDO se ha llevado un oro en el área de *Reportajes*, en la que también ha conseguido tres platas y dos bronce. Éstos son sólo algunos de los premios del diario, desde coberturas a páginas fijas; de ilustraciones en papel al desarrollo web de los equipos de Datos y Especiales.

la que destacaba el tema *La agonía del patriarca*, acompañado por un retrato del empresario fallecido José María Ruiz-Mateos, obra del artista

Màrius Carol

DIRECTOR

El poder de la lectura

WILLIAM Faulkner és l'exemple més clar que un llibre pot ajudar a triomfar, ja que treballava en una mina de carbó i en els intervals es repenjava en un carretó bolcat i s'il·luminava amb la llum somorta de la llanterna del seu casc per llegir. I fins i tot per escriure, ja que assegurava que entre la muntanya de carbó i a la caldera que tenia a càrrec seu en una planta d'energia elèctrica va escriure *Mentre agonitzo*. Vaig recordar aquest capítol de la biografia de Faulkner llegint dilluns l'entrevista de *La Contra* a J.R. Moehring, premi Pulitzer, que acaba de publicar *El bar de las grandes esperanzas* (Duomo Ediciones), que és la història –en part autobiogràfica– d'un nen sense pare que troba en els personatges dickensians de l'antre que freqüenta una sèrie de còmplices indispensables per al seu triomf a la vida. El novel·lista James Salter, mort aquest estiu, va comentar després de llegir aquesta novel·la: “Tant de bo el whisky donés tant de plaer com la lectura d'aquestes pàgines”.

Deia Moehring a l'última pàgina de *La Vanguardia*: “Quan jo llegia diaris de petit, hi buscava històries de la vida real per orientar-me en el món i saber qui era, què havia estat i què podia ser”. I parlant del moment de la premsa declarava: “Els diaris no estan en el seu millor moment, però el mateix li passava a la ràdio fa vint anys: tothom la donava per morta... i avui és més viva que mai. Al final, els periodistes explicarem històries: no sé si en paper o en fum, però continuarem fent-ho. Hauríem de tornar a ser novel·listes de l'actualitat”. Per acabar rotund: “Llegir és l'única cosa que ens fa sentir culpables, quan ho fem i quan no ho fem, però quan algú llegeix se li nota fins i tot quan camina. Els millors sempre llegiran”.

Comparteixo les paraules de Moehring: no és un acte de fe en el periodisme escrit, sinó el convenciment que la premsa fa que la societat sigui millor. Els millors llegiran. I la resta? Tot això que es perden.

Nomenament

Agustí Cordón deixa Fira de Barcelona pel Grup Zeta

El fins ara director general de Fira de Barcelona, Agustí Cordón, va anunciar ahir que abandonarà el càrrec al mes de novembre per passar al capdavant del Grup Zeta, propietari de publicacions com *El Periódico*, *Sport* i *Interviú*, amb el càrrec de conseller delegat.

Cordón, que és director de la Fira des del 2004, també és el vicepresident de la Mobile World Capital Barcelona des del 2012 i membre del comitè executiu de la Cambra de Comerç d'Espanya. De moment encara no es coneix el seu successor, però Fira de Barcelona va comunicar ahir que preveu fer-lo públic en les setmanes vinents.

La societat Fira de Barcelona és una entitat pública amb la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona i la Cambra de Comerç de Barcelona en els òrgans de govern. Actualment el president d'aquesta institució és Josep Lluís Bonet, president de Freixenet i de la Cambra de Comerç d'Espanya, que també afrontarà el seu relleu en els pròxims mesos, en un moment de transició al Govern de la Generalitat que implicarà també canvis de cares en els càrrecs de responsabilitat de les institucions públiques.

En referència a la tasca d'Agustí Cordón al capdavant de la fira, Bonet va destacar ahir que "sempre ha tingut una visió estratègica de la dimensió de l'entitat i el seu paper en un món globalitzat".

El Grup Zeta reorganitzarà així la seva direcció després de la pèrdua, aquesta setmana, de Juan Llopart, el seu vicepresident executiu, que va morir després d'una llarga malaltia. **ARA**

MANOLO GARCÍA

INSTITUCIONS

El síndic de greuges dubta de la neutralitat de la Junta Electoral en la campanya del 27-S

El síndic de greuges, Rafael Ribó, va posar ahir en dubte la neutralitat de la Junta Electoral Central en la campanya del 27-S i va criticar que hagués resolt en un sol dia el recurs contra la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per la cobertura de la manifestació de la Diada i que, en canvi, esperés fins a l'últim dia per demanar la retirada d'una campanya de Societat Civil Catalana. Alhora, Ribó va afirmar que portarà els problemes en el vot exterior al comissari europeu de Drets Humans arran de les queixes rebudes per part de diversos catalans residents a l'estranger. ■ REDACCIÓ

Rafael Ribó, el síndic de greuges, en una compareixença al Parlament ■ ARXIU

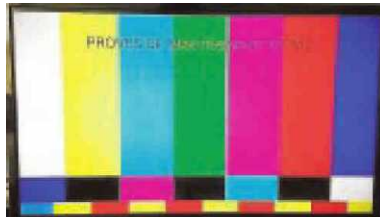
PERIODISME POLÍTIC

Letizia entrega el premi Luis Carandell

La reina **Letizia** va entregar ahir al Senat el premi Luis Carandell al periodista de Ràdio Nacional d'Espanya (RNE) **Miguel Ángel Domínguez**, responsable del programa informatiu *24 horas*. «No és fàcil ser un guardià de les institucions», va dir la reina a l'elogiar el «bon periodisme, que és el rigorós», i reconèixer la «responsabilitat» que comporta exercir la professió.

EFE / ÀNGEL DIAZ

Autonómicas

Canal 9 recupera la emisión con una prueba de mantenimiento

ABC VALENCIA

La Generalitat ha recuperado la emisión de los canales de Radio Televisión Valenciana con una prueba de mantenimiento técnico. La señal de la cadena pública mostraba ayer unas barras y la bandera de la Comunidad. El pasado 25 de septiembre ya se produjo una emisión en prueba, por error, durante veinte segundos. Entonces, apareció en pantalla una de las antiguas cortinillas de continuidad entre la programación y la publicidad.

Fuentes oficiales de la Generalitat atribuyeron dicha emisión a un fallo técnico y sostuvieron que no tendría repercusión legal (la empresa pública se encuentra en fase de liquidación). RTVV dejó de emitir en noviembre de 2013, tras la decisión de la Generalitat de Alberto Fabra. El actual jefe del Consell, Ximo Puig, se comprometió reanudar las emisiones el 9 de octubre, pero la negativa de Podemos hará que el proceso se demore hasta 2016.

El PP cede ante C's en la reforma para la elección del Consejo de Telemadrid

L.R.- Madrid

El consejero de Presidencia, Justicia y portavoz del Gobierno regional, Ángel Garrido, anunció ayer que el PP se muestra ahora abierto a la posibilidad de un Consejo de Administración de Radio Telemadrid mixto, es decir, que una parte de sus miembros sean nombrados por los partidos y otros por asociaciones profesionales del sector audiovisual. «Tanto Ciudadanos como Podemos proponían un sistema de elección en el Consejo de Administración para que casi todas las personas provinieran de entidades del sector, mientras que PSOE y PP pensaban que lo más razonable era que el Parlamento propusiera. Frente a esos dos bloques nos parece razonable llegar a un acuerdo para que una parte la elijan entidades del sector de la televisión y otra parte los grupos políticos», explicó. Garrido aclaró que, en cualquier caso, todos deben ser personas con perfiles profesionales no politizados y todos deben ser respaldados finalmente por una amplia mayoría de dos tercios en el Parlamento (al menos tres grupos políticos), cediendo así en parte a una de las demandas de Ciudadanos. El portavoz del Ejecutivo regional recordó que el Gobierno ya presentó un proyecto de ley sobre el antiguo ente público y que quiere consenso para aprobarlo, informa Ep.

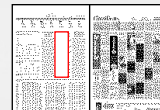
REGULACIÓ

La CNMC reclama més control en els telediaris

EL PERIÓDICO
BARCELONA

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC) ha requerit a les empreses de televisió que van firmar el Codi d'Autoregulació que compleixin els seus propis compromisos sobre *Continguts Televisius i Infància* en l'emissió d'informatius. Segons assenyala aquest codi, «s'evitarà l'emissió d'imatges de violència, tractes vexatoris, o sexe no necessaris per a la comprensió de la notícia», així com «l'emissió de seqüències particularment crues o brutals». També assenyala que, «en els casos de rellevant valor social o informatiu que justifiquin l'emissió de les notícies o imatges abans referides, s'avisarà els espectadors de la inadequació d'aquestes per al públic infantil».

La CNMC explica en una nota que realitza aquest requeriment al conjunt de les televisions «davant les denúncies rebudes», i recorda que l'incompliment «podria donar lloc a l'obertura d'un procediment sancionador per una infracció greu, d'acord amb l'article 58 de la Llei General de Comunicació Audiovisual. ≡

Vivendi eleva la seva participació a Telecom Italia

■ El grup francès de lleure i telecomunicacions Vivendi va elevar al 19,9% la seva participació a Telecom Italia després de l'adquisició de més de 676 milions d'accions al mercat durant l'últim mes, segons va informar l'empresa. En concret, Vivendi va comprar entre el 4 de setembre i el 2 d'octubre un total de 676.438.658 accions ordinàries de l'operador telefònic italià a un preu d'1,14 euros per títol. Així, el nombre d'accions de Telecom Italia en mans de Vivendi passa a ser de més de 2.684 milions, un 19,88% del to-

19,9

ÉS EL PERCENTATGE DE PARTICIPACIÓ DE VIVENDI

tal, participació valorada en 3.054 milions. "Aquesta inversió confirma la intenció de Vivendi de donar suport al grup de telecomunicacions a llarg termini i desenvolupar les seves activitats al sud d'Europa", va subratllar. L'empresa es va convertir en l'accionista més important de Telecom Italia al juny en elevar la seva participació en el grup fins al 14,9%. En concret, la seva entrada en l'operador gal va produir-se mitjançant la compra d'una participació del 6,66% i l'intercanvi d'accions amb Telefónica, amb qui va intercambiar una participació del 4,5% de l'operador brasiler GVT per un 8,24% de Telecom Italia. /EP

ONLINE

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

acceso

INTELLIGENCE TO SHINE

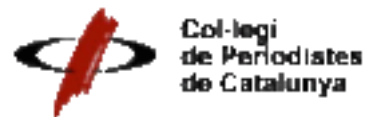
Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
07/10/15	El 7è Memorial Candel premia Anna Cabré, Josep Mut i Jaume Cristau i l'escola SEAT / VilaWeb	35	2
07/10/15	El Col·legi de Periodistes signa un conveni per apropar l'ofici als empresaris de l'Anoia / Regio7	37	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
07/10/15	Escriure amb llum / Media.cat - Observatori crític dels mitjans	39	1
07/10/15	Seminario Género y Medios en Argentina / IFJ Global	40	1

Col·legi de Periodistes de Catalunya

El 7è Memorial Candel premia Anna Cabré, Josep Mut i Jaume Cristau i l'escola SEAT

Miércoles, 7 de octubre de 2015

Anna Cabré, directora del Centre d'Estudis Demogràfics El proper dimecres , 7 doctubre, a les 7 de la tarda, al Col·legi de Periodistes de Barcelona es farà entrega dels guardons de la setena edició del Memorial Francesc Candel , Lacte serà presidit per Neus Munté , vicepresidenta i consellera de Benestar Social i Família, i es preveuen les intervencions de Neus Bonet, degana del Col·legi de Periodistes, i Pere Baltà, president de la Fundació Paco Candel , així com dels diferents guardonats del Memorial Francesc Candel 2014 atorgats pel patronat de la fundació: el corresponent a l'àmbit social, a la demògrafa Anna Cabré i Pla; el de l'àmbit cultural, als músics Jaume Cristau i Josep Mut; i el de comunicació, a l'Escola SEAT de La Marina de Sants. Els guardons denguany són l'epítet de la commemoració d Els Altres Catalans, com es desprèn dels raonaments que s'utilitzen a l'acta de la reunió del patronat per justificar els guardons concedits: a la doctora Anna Cabré i Pla, directora del Centre d'Estudis Demogràfics i professora de la Universitat Autònoma de Catalunya, amb docència en altres universitats estrangeres durant la seva llarga carrera professional, de la qual acaba de jubilar-se. A Cabré se li reconeix la seva brillant tasca pedagògica i, molt especialment, ser un referent de la investigació de les onades migratòries arribades a Catalunya durant els darrers segles, analitzant, des del rigor imprescindible en la ciència dels estudis de població, el món que Francesc Candel estudià amb una reconeguda i brillant intuïció. El Memorial de l'Àmbit Cultural, concedit als músics Jaume Cristau i Brunet i Josep Mut i Benavent, reconeix una llarga aportació d'ambdós a la promoció i normalització de la música popular. En el cas del mestre Cristau , des de la direcció de diferents cobles-orquestra, la seva qualitat com intèrpret i, molt concretament, l'extens repertori de composicions que han estat reconegudes amb els premis més preuats del món sardanista, sense oblidar la seva tasca docent dirigint l'Escola de Música del Casino Mernestral de Figueres. Per part de Josep Mut, més d'un quart de segle com a director de la Banda Municipal de Barcelona, contribuint destacadament al relleu d'aquesta formació musical quant a qualitat, ha contrastat amb la voluntat de promoure concerts als barris més populars de la ciutat. El guardó els ha estat concedit també des d'una certa dimensió d'agermanament de cobles i bandes de música, que tant identifiquen Catalunya i el País Valencià, don arribaren els Candel i en Josep Mut. Les aplaudides composicions que tan Cristau com Mut van estrenar en el Festival d'Homenatge de la Cultura Popular a Paco Candel , celebrat al Barcelona Teatre Musical el passat mes de desembre, també han estat considerades pel patronat de la Fundació Candel . El ja tradicional Memorial dedicat a la comunicació ha estat concedit a l'Escola Seat, a pocs metres de la Plaça de La Marina on vivia Candel , per la magnífica tasca de divulgació de la vida i obra de l'escriptor realitzada amb la participació del conjunt del col·legi analitzant especialment la incidència del llibre Els Altres Catalans en les famílies dels mateixos escolars, omplint els passadissos del centre amb una

Audiencia: 1.467**Ranking:** 4**VPE:** 3**Página:** 2**Tipología:** online

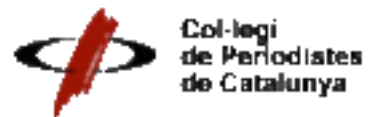
exposició que denota una gran eficàcia pedagògica. Anteriorment, en les edicions celebrades del Memorial Francesc Candel, han estat guardonats reconeguts periodistes com Jaume Fabre, Josep M. Huertas i Joan Carles Peris, cineastes com Josep M. Forn i Fermí Marimón, institucions socioculturals com la Federació de Cors de Clavé, l'Associació Rauxa, la Fundació La Roda, COOP 57, Parròquia Mare de Déu del Port, Fundació Lluís Carulla, la Coordinadora de Colles Castelleres i, en la darrera edició, en coincidir amb el 50è Aniversari de la publicació d'Els Altres Catalans, es va retre homenatge pòstum a Max Cahner, l'editor del llibre, coincidint amb el reconeixement a la dibuixant Pilarin Bayés, la Federació d'Ateneus de Catalunya i l'Ens de l'Associacionisme Cultural Català. Lacte, al Col·legi de Periodistes de Catalunya (Rambla Catalunya, 10, Barcelona), és gratuït, però és preferible confirmar assistència al telèfon 93 432 45 60 o a info@fundaciocandel.org. Més notícies com aquesta a Tornaveu, fent clic aquí.

El Col·legi de Periodistes signa un conveni per apropiat l'ofici als empresaris de l'Anoia

Miércoles, 7 de octubre de 2015

La Unió Empresarial de l'Anoia i el Col·legi de Periodistes de Catalunya han firmat un conveni de col·laboració que fa una aposta per la comunicació com a eina indispensable a les empreses. Es tracta del primer conveni que el col·legi signa amb una entitat de caire empresarial, i crearà una borsa de periodistes a disposició de les empreses anoienques per millorar el seu vessant comunicatiu. El president de la demarcació de la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes, Gonçal Mazcuñán, va defensar que l'acord té la intenció de beneficiar tant les empreses afiliades a la UEA com els periodistes interessats en la comunicació corporativa. Segons Mazcuñán, tenir periodistes a les empreses és un gran avantatge ja que són els millors professionals per "donar valor afegit als productes" i "organitzar una bona estratègia comunicativa", entre d'altres. A partir del conveni es pretén incorporar més periodistes a les plantilles de les empreses de l'Anoia, i també s'organitzaran sessions informatives i cursos per als professionals. D'altra banda, l'acord va més enllà i el Col·legi de Periodistes participarà al sopar anual de la UEA donant el premi al millor gabinet de comunicació de l'Anoia. Per la seva banda, la Unió Empresarial de l'Anoia participarà als Premis Gabinet de Comunicació que el col·legi professional organitza anualment. El president de la Unió Empresarial, Blai Paco, va destacar que aquest era un "tema prioritari" i que és una gran oportunitat per al territori. Paco va posar la UEA com a exemple d'empresa que ha incorporat més periodistes per un millor funcionament global i va afegir que "aquesta és la millor estratègia per arribar al mercat amb la millor imatge". Per la seva banda, la degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya, Neus Bonet, va reafirmar la satisfacció de l'entitat i va definir l'acord com un "win-win", ja que tant els periodistes com la UEA hi guanyen.

Periodisme i Mitjans de comunicació

Escriure amb llum

Miércoles, 7 de octubre de 2015

Aquesta setmana es presenta el llibre Reporters gràfics , un treball que farà justícia amb un gènere, el fotoperiodisme, que encara avui no té el reconeixement que li correspon. Tota una paradoxa, ja que la informació cada cop és més visual, més gràfica i menys textual. Però, tot i això, els fotoperiodistes encara són considerats periodistes de segona, sempre per darrere dels plumilles. Diu la dita que una imatge val més que mil paraules, però a la pràctica, els redactors sempre han estat i estan més ben vistos i valorats que els fotògrafs. Per això, l'aparició de Reporters gràfics és no només una bona notícia sinó que ha de suposar l'esperó per començar a canviar percepcions i trencar dinàmiques. Perquè el cert és que seria impossible fer la història del periodisme català sense donar un lloc preeminent al fotoperiodisme. Com també seria impossible fer la història de Catalunya sense els milers de fotos dels Centelles, Badosa, Torrents, Casas, Gaspar, Claret, Sagarra, Brangulí, Ballell, Pérez Rozas, Mas o Merletti. Daquests dotze tòtems, a la gran majoria només ens sona Centelles, i encara a molts els sonarà més per la polèmica mediàtica arran del seu llegat, que no pas per les seves fotografies. Vet aquí el drama! En canvi, en siguem conscients o no, tots els nostres records dels anys trenta es basen en les fotos fetes pels més de 160 fotoperiodistes que els autors de Reporters gràfics han aconseguit identificar. Res, que com més hi penses, més tadones de la injustícia històrica dels fotoperiodistes. I no només es tracta de reivindicar el passat, sinó sobretot el present i el futur. Perquè, tot i viure en l'època de la tele, de la xarxa, del twitter i del watsap, si no hi hagués fotoperiodistes com Jordi Borràs, quina visió periodística tindríem de l'ultradreta a Catalunya? O de les controvèrsies al voltant de les actuacions policials dels Mossos? Seria la mateixa? Segur? Cal, doncs, no només celebrar sinó promocionar la feina de formigueta que durant cinc anys han fet la periodista Teresa Ferré, l'historiador Pablo González, l'antropòleg Andrés, i el dissenyador gràfic Roger Adam. No hauríem d'oblidar mai dels mais el significat etimològic de la fotografia: foto-grafia, escriure amb llum.

Seminario Género y Medios en Argentina

Miércoles, 7 de octubre de 2015

Entre el 4 y 5 de septiembre se realizó en Buenos Aires, Argentina, un seminario sobre Género y Medios en el marco del proyecto trianual para la promoción de la igualdad de género desde los sindicatos latinoamericanos de periodismo. Durante las jornadas se realizó un debate orientado a la necesidad de establecer un periodismo con perspectiva de género, analizando la presencia de los estereotipos y roles de género construidos en los medios y observando la situación de violencia y discriminación presentes tanto en el contenido noticioso como en las redacciones. Además, se puntualizó en la necesidad de mejorar la comunicación de las políticas sindicales en materia de género y abrir secretarías de género en las directivas de los sindicatos que aún no cuentan con este espacio. Al finalizar el seminario se redactó la Declaración de Buenos Aires, documento que recoge los puntos acordados por los representantes. Más información, aquí . Storify de la actividad: <https://goo.gl/HaAKf5>